

[Birgitte Husmark]

grænsning. Derfor forekommer det os meget mærkværdigt, at der skal være den mangel på dækning af adgang til kiropraktorhjælp for denne aldersgruppe. Det har vi så taget højde for med vores ændringsforslag.

Jeg vil også godt sige, at jeg må beklage den mangel på kendskab, som Sundhedsstyrelsen igennem sine svar har demonstreret med hensyn til kiropraktors videnskabelige grundlag. Først efter gentagne spørgsmål fra Sundhedsudvalgets side har man fra Sundhedsstyrelsen via sundhedsministeren erkendt, at kiropraktorer arbejder på et grundlag, der kan sammenlignes med det lægelige grundlag, nemlig med udgangspunkt i naturvidenskaben.

Endelig vil jeg beklage den måde, som sagen har været tacklet på fra Sundhedsstyrelsens og sundhedsministerens side med hensyn til at skabe en yderligere polarisering imellem forskellige sundhedsfaglige grupper. Jeg synes ikke, det tjener det, vi burde stræbe efter, nemlig tværfaglighed i sundhedsvæsenet. Derfor har vi stillet det ændringsforslag, vi har, fordi vi mener, at det åbner op for samarbejde imellem familielægen og kiropraktorerne i stedet for at afskære forældre fra at få en form for sundhedsfaglig hjælp, som forældre måtte ønske.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er med meget, meget stor forundring, jeg har deltaget i Sundhedsudvalgets møder om denne sag. Det forholder sig sådan, at det flertal, der står bag disse ændringsforslag bortset fra det, jeg selv har stillet, med alle midler har forsøgt at få sundhedsministeren til at tillade behandling af børn under 1 år under visse bestemte former. Ligegyldig hvilken snedig metode dette flertal har anvendt, har sundhedsministeren haft ét standard svar. Jeg mistænker sundhedsministeren for at have et gummistempel; sundhedsministeren har nemlig hver gang svaret: Jamen det, I ønsker, er jeg ligeglad med, for det bestemmer Sundhedsstyrelsen, og når der er nogle bemærkninger, kan vi slet ikke tage hensyn til dem.

Så gjorde flertallet det, at de om lovteksten til andenbehandlingen sagde: Nå, men hvis ministeren er så famlende, at hun ikke selv kan gøre det, som er hendes ansvarsområde, jamen så skriver vi i lovteksten, at kompetencen bliver henlagt til sundhedsministeren. Der står netop ikke, at den bliver henlagt til Sundhedsministe-

riet, men til ministeren in person. Alligevel modtager udvalget besked fra ministeren om, at uanset at man har lavet dette ændringsforslag, er forholdet stadig væk det samme, og på dette, som ministeren udtrykker det, sundhedsfaglige område vil hun stadig væk rette sig efter Sundhedsstyrelsen og dermed forhindre, at børn under 1 år kan behandles hos en kiropraktor.

Så måtte flertallet jo i gang igen, og det medførte så det ændringsforslag, som nu er stillet uden for betænkningen, og som går ud på, at en kiropraktor må behandle børn under 1 år, når barnets læge skriftligt har afgivet erklæring om, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilfælde, som kontraindicerer behandling hos en kiropraktor. Flertallet siger oven i købet i sine bemærkninger, at ændringsforslaget er stillet for at sikre, at der skal være adgang til kiropraktorbehandling også for denne gruppe børn. Alligevel siger sundhedsministeren, da man beder om kommentarer også til dette ændringsforslag: Jeg kan ikke tvinge lægerne til at skrive sådanne erklæringer. Og så er man lige vidt.

Så er man derhenne, hvor vi egentlig var, da vi afgav betænkning første gang. Det er det andet ændringsforslag, vi skal tage stilling til, og som er stillet af mig, hvortil sundhedsministeren havde sagt, at den eneste måde, sundhedsministeren ville tillade børn mellem 0 og 1 år at blive behandlet på, var ved en lovtekst, som man gav teknisk bistand til i ministeriet, og som klart fastslår, at Sundhedsstyrelsen ikke kan fastsætte regler, der begrænser kiropraktors virksomhed for så vidt angår patienternes alder.

Jeg håber, mere end jeg tror, men håbet er lysegrønt – og det var min pen også, da jeg skrev det – at det må gå op for Tingets medlemmer, at det andet ændringsforslag, som flertallet har stillet om en skriftlig erklæring fra lægen, i sin konsekvens vil medføre nøjagtigt det samme som alle andre tiltag, dette flertal har foretaget. I praksis vil sundhedsministeren enten ved hjælp af Sundhedsstyrelsen eller andre snedigt opfundne metoder forhindre, at lægerne afgiver en sådan erklæring. Hvis man så skal se på, hvad lægerne siger til det, er det beskæmmende, at lægerne ligefrem danner aktionsgrupper ud over landet, hvor læger i små byer, hvor der kun er 2-3 læger, siger, at nu må vi stå sammen